

pem státním úředníkům dosažitelných, a podléhal by proto redukci podle § 3 zák. č. 495/1921.

Tvrzení stížnosti, že časový postup měst. úředníků brněnských podle Ehrenfeldova regulativu nelze srovnati s časovým postupem úředníků státních pro zásadní odlišnost obou systémů časového postupu, nemohl nss uznati správným, neboť základní principy obou systémů (rozdílné postupové lhůty podle skupin a delší lhůty pro postup do platů vyšších tříd hodn.) se shodují, a nelze proto tvrditi, že by nárok měst. úředníků brněnských na časový postup byl druhově nárokem jiným než nárok státního úředníka, plynoucí z předpisů služ. pragmatiky stát. úředníků o časovém postupu.

Ani ze zák. č. 236/22 neplyne nic pro stanovisko st-lovo, neboť nemělo-li podle úmyslu tohoto zák. u obecních lékařů, s nimiž stát sjednal služ. smlouvu, nastati zkrácení jejich práv a nároků plynoucích z dosa- vadního služ. poměru u obce, a stanovil-li proto zákon v § 8, že práva převzatých lékařů, pokud převyšují jejich nárok ze smlouvy se státem, zůstávají nedotčena, nechtěl tím zajisté služ. poměr obecních lékařů vůči obci vyňati z působnosti budoucích norem upravujících služ. po- měry obecních zaměstnanců.

Poněvadž nss neshledal, že nař. rozhodnutí se ve směrech stížnosti vytýkaných příčí zákonu, zamítl stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 7472.

Z n á m k y. — Ř í z e n í s p r á v n í: Otázku, zda někdo užívá bez svolení zúčastněného k označení výrobků nebo zboží jména, firmy a pod. jiného výrobitele neb obchodníka (§§ 10 a 11 znám. zák. z r. 1890), náleží autoritativně řešiti jenom řádným soudům, byť i šlo o ozna- čení známkou ochrannou.

(Nález ze dne 16. října 1928 č. 27.754.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 4140/24, 6883/27.

V ě c: Dr. Hanuš J. v D. (adv. Dr. Herbert Schlosser z Děčína) proti ministerstvu obchodu (za zúč. firmu »Parfumerie, společnost s r. o. Eli- da« adv. Dr. Osvald Köhler z Litoměřic) o ochrannou známku.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím nařídilo min. obch., opírajíc se o § 10 znám. zák. z r. 1890 výmaz známky stěžující si firmy č. 16.395/Liberec, pozůstávající výlučně ze slova »Elida« z důvodu, že slovo to nutno po- važovati za hlavní součást, jádro, heslo, případně zkratku firmy zúčast- něné strany, která zní »Parfumerie, společnost s r. o. Elida«.

Prve nežli nss mohl přistoupiti k věcnému řešení otázky v daném případě sporné, musil jak z moci úřední, tak i se zřením na obsah stíž- nosti předem uvažovati o otázce příslušnosti žal. úřadu. V té příčině sluší odkázati na nál. Boh. A 6883/27, v němž měl nss příležitost otázkou tou se zabývati a v němž dospěl v té příčině z důvodů uvedených v před-

chozí judikatuře (nál. Boh. A 4140/24) a na základě ustanovení § 21 známk. zák. k právnímu názoru, na kterém trvá i v případě daném, že otázku, zdali někdo užívá bez svolení zúčastněného k označení zboží neb výrobků jména firmy a pod. jiného výrobitele neb obchodníka (§§ 10 a 11 známk. zák. z r. 1890) — byť i šlo o označení známkou ochrannou — náleží autoritativně řešiti toliko řádným soudům. K vývodům stížnosti, poukazujícím na nál. býv. ss-u Budw. č. 2439, jest uvést, že nález ten byl vydán za platnosti známk. zák. vydaného cís. patentem č. 230/1858, jenž v otázce dnes sporné měl přesné předpisy kompetenční (§§ 15 až 23), jež v zák. č. ř. z. 19/1890 resp. č. Sb. 471/19 (čl. IV) obsaženy nejsou.

Ježto v daném případě není pochyby o tom, že min. obch. řešilo otázku upravenou § 10 známk. zák. z r. 1890 ex professo, nutno seznati, že si osvojilo kompetenci po zákonu mu nepřislušející.

Č. 7473.

Z n á m k y. — Ř í z e n í p ř e d n s s - e m: I. O p ř í p u s t n o s t i z n á m k y E t e r n i t a E t e r n i t a s p r o a s b e s t o v é v ý r o b k y. — II. Z á s a d n ě m ů ž e z n á m k o v ý ú r a d — h o d n o t ě c e l k o v ý r á z s l o v a z n á m k o v é h o a p r e g n a n t n o s t, v j a k é p o p i s n ý p r v e k v n ě m v y s t u p u j e — v r ů z n ý c h p ř í p a d e c h d o j í t i k v ý s l e d k ů m o d c h y l n ý m.

(Nález ze dne 16. října 1928 č. 27.755.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 1862/23, 6409/27, 6633/27.

V ě c: Firma Eternitové závody, společnost s ruč. obm. v M. (adv. Dr. Gust. Gellner z Prahy) proti ministerstvu obchodu (za zúč. firmu Eternitas, akc. továrna dehtových výrobků a krycích hmot v H. adv. Dr. Josef Herda z Hradce Králové) o ochrannou známku.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Pro firmu Eternitové závody, spol. s r. o. v M. byly u obch. komory v Olomouci pro zboží skupin II, III, IV a VI mezi jiným i pro desky z asbestové břidlice, pokládací desky a pokládací lišty v rovné, fasonované a profilované formě k účelům stavebním a krycím, asbestové břidlice, asbestovou lepenku, asbestové desky, dne 29. září 1924 k zápisu přihlášeny a pod č. 2964 a 2965 zapsány dvě slovní známky, z nichž prvá pozůstává výlučně ze slova »Eternit«, druhá pak ze slova »Eternitas«.

Žalobou de pres. 30. září 1926, podanou u min. obch., domáhala se firma Eternitas, akc. továrny dehtových výrobků v H. výmazu těchto známek, uvádějíc, že obě tyto známky jsou nepřipustné dle § 1 známk. nov. z r. 1895, neboť jest v nich použito slova »aeternus«, které latinsky značí »věčný«. Se zřetelem na zboží chráněné známky vyjadřují, že zboží toto jest neobmezené trvanlivosti, — trvanlivosti nejvýše možné. Jde o asbestové a asbestocementové výrobky, zejména o břidlici, jež na rozdíl od obyčejné krytiny, vyznačuje se nepoměrně větší trvanlivostí. Tato